

taka djanja in na tako «pokvašenega» človeka sme ponosen biti le oni, kateremu mi poštene, značajni kapelski sorojaki kličemo: Sramujte se!

Vojnik. Dne 30. avg. smo imeli v Vojniku dan krika in nemira. Povod kričanju je dal otvorjenje nove nemške šole, v kateri se vzreja kuga za celo župnijo. Naj zve tudi širni svet, kako se je to zgodilo. Že na predvečer naredijo bakljado in gredo najprvo k Stallnerju, da ga spravijo s svojim heilanjem spat. To bojda pomeni beseda »heil«. Neka dekla namreč jo je prvokrat slišala in začudeno vprašala: »Zakaj pa kričijo Vojniški nemškutarji vedno haj, haj? Tako jaz pravim, kedar kokoši spat spravljam.« Od Stallnerja gre druhal med divjim krikom nad tržane. In kdo je kričal in svetil z bakljami v pozni noči? Bili so nemški šolarji, ki so zraven strahovito hajlali in ki bi boljše storili, ako bi si sami sebi malo posvetili v svoje temne in prazne glavce. Tako torej Nemci vzgajajo otroke! Šolarje že učijo kričanja, narodnega sovražstva in pa ponočevanja! Kolikokrat se matere jokajo, ker njih otroci, ko zapusté šolo, ponoči ne ostanejo doma, temveč se v slabih tovaršijah klatijo okoli! Glejte v Vojniki se že pa šolarji uče pogubonosnega ponočevanja!

In dalje. Ali Stallner kot župan in poslanec res ne pozna nobene postave, ker je imel popolnoma političen govor v šoli pred otroci? Njegov govor bi bil za kako politično društvo, a ne za šolsko sobano, ker govori o narodnih nasprotnikih in vedno premleva blaženo nemško omiko! Torej v Vojniku se že otrokom v šoli od merodajnih oseb ubija v glavo narodno sovražstvo! Moric, Moric, kako daleč se? In tak govor poslušaj tudi okr. glavar celjski?!

Popoldne pa so vlekli uboge otroke v gozd na hrib k Marijini cerkvi, da bi se otroci tam popolnoma pohujšali in se dejansko naučili nemških kričačev in izdajalskih prusakov pogubonosne nemške omike pod izdajalsko nemško zastavo! Tam so kričali in vpili pijani nemškutarški trški capini, da se je razlegalo daleč okrog. In v tako druhal pridejo zdaj ubogi otroci. Ni čuda, ako med njo popolnoma zdivjajo, kakor se je zgodilo tukaj. Klici: »Heil und Sieg!« so kar gromeli iz hriba. Nekateri so bojda celo pristavljali: »Und die Slovenen auf den Strick.« Slovenem pa se je v jednomer želelo in kličalo: »pereat« t. j. poginejo naj! In tega so se otroci kmalu naučili tako, da so to pesmico zvečer, ko so se vračali iz hriba, na ves glas žvergoletli in da izdajalskega heilanja ni bilo ne konca ne kraja. Heil und Sieg torej že znajo vpiti otroci nemške šole, če jih pa vprašaš po molitvi, vedno modro molčijo.

Pa še druge reči so se godile na gori. Otroci so celo plesali, kar poroča celjska »vahtarca«. Niso pa plesala samo dunajska dekleta, kakor pravi »vahtarčin« dopisun, temveč plesali so tudi vojniški šolarji n. pr. A. T., P. G., A. J., M. Z., itd. Res zgodaj začnejo hoditi vojniški nemški šolarji na ples, ki je prava kuga za mladino! Katehet jim v cerkvi in šoli ples odsvetuje, otroci pa gredo pod učiteljevim nadzorstvom in izpolnijo katehetov opomin s tem, da plešejo! Kam se bomo prišli?!

Dalje gotovo vsak prizna, da je pijančevanje pogubonosno za družine in narode. Pa tudi v tem se že vadijo mlečnozobi šolarji nemške šole! Celjska »vahtarca« sicer pravi, da so otrokom dali nenevarne pijače. Pa najbrž so se natakari zmotili in niso zajemali iz pravega sode, v katerem je bila nenevarna pijača za otroke. Kajti otroci so bili večinoma vsi pijani ne veselja, temveč vina in piva. Domu grede so merili cesto po celi svoji širokosti ter padali in se valjali v cestnem prahu, da je bilo kaj. Priča tega je razven drugih tudi nek gospod, ki je otroke miril in spravljaj v red, in priča tega so mnogi nemški gostje, ki so se peljali od šolske slovesnosti proti Celju. Tako tedaj je v Voj-

niku postala nemška šola učilnica strasti, mesto da bi blažila srce.

Slovesnost na Marijini gori se je nehala s prusako izdajsko pesmijo: »Die Wacht am Rhein,« katero so tulili in rjuli, da je bilo kaj. Toliko za danes. Vse to nam kaže, v čem obstoji blažena nemška omika, katero naj razširja Vojniška nemška šola. Narodno sovražstvo, ponočevanje, ples, pijančevanje! Ljubček moj, kaj pa še hočeš več! Slovenski stariši, ki imate svoje otroke na nemški šoli, odprite vendar enkrat svoje oči, in pomislite kaj bode iz Vaših otrok, ko bodo odrasli. Koliko britkih solz Vas bode enkrat stala Vaša kratkovidnost, ko bodo Vaši otroci ponočnjaki, ko bodo Vaši sinovi pijanci in Vaše hčere plesalke, ki bodo hodile po krčmah Vam na žalost, sebi pa v pogubo!

Razne stvari.

Domače.

(Mil. knez in škof) bodo danes 8. sept. maševali in propovedovali v cerkvi č. solskih sester v Mariboru.

(Volilski shod.) Za nedeljo 11. septembra t. l. sklicuje državni in deželni poslanec gospod J. Žičkar, volilski shod v Dobrno. To je letos že 20 shod, na katerem poroča marljivi poslanec volilcem o razmerah v državnem in deželnem zboru.

(Iz Ljutomer.) Konceptni praktikant dr. Stipantschitsch se je preselil od nas v Celje. Da za njim ljutomerski Slovenci ne žalujemo, bo nam vsakdo rad verjel, ako povemo, da sta mu ob slovesu pela slavo znani dr. Namesnigg in učitelj Voller. Na njegovo mesto pride konceptni praktikant Zoffal.

(Slovenecem marenberskega okraja.) Prihodnjo nedeljo, 18. septembra bo Ciril-Metodova podružnica za marenbersko okolico priredila v Vuhredu veselico v proslavo cesarjevega jubileja. Že sedaj opozarjamo vrlo slovensko ljudstvo ob slovensko-nemški meji, da se vdeleži veselice v obilnem številu. A pričakujemo tudi, da se bodo rodoljubi iz drugih krajev odzvali v obilici našemu vabilu. Slovenci, na mejo se je ozirati!

(Zaplenjenje.) Naša zadnja številka je bila zaplenjena zavoljo članka »Gospod Zoff« in zavoljo kratke opombe o gospodu Zoffu med raznimi stvarmi. Nič ne de, mi bomo kar naravnost izročili podatke o postopanju gospoda nasproti slovenskim strankam našemu uplivnemu državnemu poslancu gospodu J. Žičkarju, da on na pristojnem mestu pove, česar mi nismo smeli. Za resnico vseh dogodkov, ki smo jih v članku »Gosp. Zoff« navedli, imamo mnogo zanesljivih prič. Za izvenštajarske čitatelje našega lista še nam je treba opomniti, da je gospod Zoff vodja okrajnega glavarstva v Slovegradcu. Za naše državne poslance pa konstatiramo, da bi Slovenci okrajnega glavarstva slovegradskega postali jako ozlovoljeni, ako bi postal kedaj gospod Zoff njihov okrajni glavar.

(Iz Kamensčaka pri Ljutomeru.) Za novo šolsko poslopje je podaril g. Jožef Slavič posestnik na Kamensčaku, pol pluga zemljišča. S tem činom je naredil konec dolgoletnemu ravsju in kavsu med občinami zaradi prostora za to poslopje.

(Svinčniki družbe sv. Cirila in Metoda.) Od prijateljske strani smo dobili o tej važni zadevi sledeče zanimive vrstice: Svinčnike v korist družbe sv. Cirila in Metoda je izdelala, kakor naznanja njih lastnik, gospod J. Bonač, trgovec v Ljubljani, nemška tvrdka L. C. Hardmuth na Dunaju. Slovenci povdarjamo pri vsaki priliki slovensko vzajemnost v političnem oziru, zato pa moramo tudi poznati slovensko vzajemnost v gospodarskem oziru. Slovenci ljubimo pred vsem česki narod, od katerega pričakujemo, da bo ta narod pred vsemi drugimi

nas zatirane Slovence branil in podpiral. In tu moram pripomniti, da je tvrdka in tovarna za svinčnike L. C. Hardmuth jedna največjih škoditeljev Čehov. L. Hardmuth ima podružnično tovarno v mestu Budejovice. Že dolgo se bojujejo Čehi za to mesto, kjer dozda vlada manjšina nasprotnikov nad Čehi, pa dozda je bilo vse zastoj. Kaj je temu vzrok? Veletržstvo, ki se nahaja v nemških rokah. Ali bi bilo mogoče, da bi mogla n. pr. tvrdka L. Hardmuth v Budejovicah toliko žrtvovati na korist Nemcev v Budejovicah, če ne bi te tvrdke tudi našinci podpirali? Gospod Bonač, kot trgovec, bi bil lahko zvedel, da je v Budejovicah prva narodna češka tovarna za svinčnike, katere izdelki, kakor sem videl, bi gotovo vsakega izmed nas zadovoljili. V Pragi obstoji društvo pod imenom »Narodni podnik«, to je »narodno podjetje«. To društvo ima svoje tovarne, kakor je ista za svinčnike v Budejovicah. To društvo proizvaja vsake vrste svinčnike, peresa, držala, pošne pečate, gumi i. t. d. Ker mislim, da bom ustregel kakšnemu podjetniku, ki bi hotel v korist družbe sv. Cirila in Metoda naše slovensko blago nam ponujati, zato pridenem naslov tega češkega društva: »Narodni podnik obchodní a průmyslový v Praze II., Školská ulica 26.« Gospodu Bonaču pa sedaj brzo pokupimo že naročene svinčnike, potem pa zahtevajmo, da nas kmalu razveseli s slovenskimi izdelki!

(Narodna zavednost.) Ruški krajni šolski svet je sklenil v svoji zadnji seji enoglasno slovensko uradovati. Vsa čast vrlim Rušanom! Slovensčina napreduje, nemščina se umika proti g. Pintariču, kjer je bojda: »Das deutsche Viertel.«

(Zlata poroka.) V Špitaliču sta obhajala 5. t. m. Mihael Zidanšek in Terezija Zidanšek, roj. Pajek, zlato poroko. Njih sin je č. g. Jože Zidanšek, profesor bogoslovja v Mariboru. Poročal ju je materin brat, kanonik dr. Jožef Pajek. Še na mnoga leta!

(Iz Št. Petra v savinjski dolini.) Javni shod, ki ga je priredilo »Slov. katol. delavsko društvo v Žalcu« dne 4. t. m. v Št. Petru v savinjski dolini obnesel se je prav izvrstno. Gospod državni poslanec J. Žičkar opisoval nam je na drobno in jako razumljivo delovanje državnega zbora, na kar se mu je izreklo popolno zaupanje. Č. g. J. M. Kržišnik govoril je prav praktično, zakaj in kako da propada kmetski stan. Nadalje je omenil, kako bi se naj kmetu pomagalo. — Ker pa od sedanje vlade nimamo dosti pričakovati, pomagati si moramo sami in sicer, da se združujemo, to je, da si ustanovljamo kmetске zadruga. Če bi tisti denar, ki ga sedaj tuji prekupci in židovi spravljajo v svoj žep, shranili sami, bilo bi nam to v veliko pomoč. Potem ne bi mogli židovi in tuji prekupci se mastiti z našimi piščanci in pečenkami, kakor delajo sedaj. — Poglejmo le sedaj ob trgatvi hmelja. V naši savinjski dolini je vse polno tujih prekupcev. To ne sme več biti, to se mora nehati, in to se tudi prav lahko zgodi, če se združimo, to je da si vstanovimo kmetске zadruga. Na delo toraj! Začeti se mora. Gospod J. Kregar iz Ljubljane govoril je še o združenju krščansko socijalnih društev in nas prijazno povabil na dne 17. in 18. t. m. v belo Ljubljano na že znane slavnosti. — Stavile so se tudi resolucije o slovenskem vseučilišču in nadsodišču v Ljubljani ter o podržavljenju policije v Celju. Vse tri resolucije bile so navdušeno vsprejete.

(Iz Šentilja) nam pišejo: Nenevarno lepa je bila zadnja cesarska slavnost naše (šolske) mladine, ki se je vršila 31. avgusta. Mladina je ne bo pozabila svoj živi dan ne. Pa tudi vsem drugim, ki so se je vdeležili, bo ostala v najboljšem spominu. Da se je tako dobro sestavil in izvedel načrt, gre hvala velecenjenemu učiteljstvu. Otroci so mu delali z lepim, vzglednim obnašanjem s petjem in dobrim deklamovanjem vso čast. Za pogoščenje otrok se je zahvaliti župniku Matiji Klemeni, dobrotnici šolske mladine

gospej Mariji Lorber, velespoš. gospej nadučiteljevi, g. Polaku, sestram Šparlovim, kakor vsem drugim dobrotnikom, ki so na ta ali oni način pripomogli, da so se otroci pogostili. Zahvaliti se je slednjič se tudi načelniku prejšnjega šolskega sveta, gosp. Homecu, za njegove prelepe besede, v katerih je razlagal slovensko geslo: »Vse za vero, dom, cesarja!« Vera, rekel je, je naša najboljša tolažnica v vseh težkočah. Prelepi vzgled vestnega izpolnjevanja verskih dolžnostij imamo na svitlem cesarju. Vse za dom! Ljubimo svoj dom! Niti pedi več ne pripustimo tujcu. Vse za cesarja! Slovenci so bili vsaki čas udani svojemu cesarju. Po ljubezni vdanosti nasproti vladarju odlikovali so se tudi v dobi od l. 1848 — 1898. Zato jim ni treba saditi še le hrastov, da bi li pokazali svoje spoštovanje nasproti vladarju.

(Ljutomerski dekan) č. g. Ivan Skuhala, je nevarno obolel. Priporoča se v molitev.

(V Jarenini) je zadnji pondeljek umrl po kratki bolezni vsled pljučnice občespoštovani veleposestnik in dolgoletni cerkveni ključar Janez Gornik v 76. letu svoje starosti. Pokojni je bil blaga duša, goreč kristjan, dober Slovenec, vzgleden hišni gospodar; vsi smo ga srčno ljubili. Cerkev in bližnjemu je veliko dobrega storil. Kot svojega dolgoletnega, zvestega naročnika ga tudi »Slovenski Gospodar« priporoča njegovim znancem in prijateljem v pobožno molitev in mu kliče: »Bil cerkvi vdan in rodu zvest — Si svoje žive dni, — Zato v plačilo naj ti Bog — Nebesa podeli!«

(Smejte se!) Dne 4. t. m. je Koller beri Kolar župan v Hrastju in Moti pri Kapeli dal oznaniti, da bode istega dne popoldne v Hrastju neki nemški potovalni učitelj po nemško poučeval o poljedelstvu. Gospod župan, v Hrastju in Moti o poljedelstvu v nemškem jeziku predavati, bila bi ravno tako velika nespamet, kakor če bi se vam prednašalo o narodni zavesti v kitajskem jeziku!

(Oplotniški nemškutarji) nameravajo 11. sept. pripraviti pri Kunaju svojim privržencem, hlapčonom i lačenbergerjem tudi veselico. Da bo tamkaj vse le v prusaškem duhu, da bodo omilovanja vredni zaslepljenci morali na komando hajlati, kakor se že zdaj nekaj časa učijo, to je itak umevno! Privrženci oplotniških nemčurjev! Le na noge, le naprej po tej poti v pogubo sebi in svojim, dokler vas ne požró prusaški hajlovci!

(Spremembe v redu o. o. kapucinov.) Premešeni so sledeči č. g. gospodje: V Celje: P. Herman Langeršek iz Irdninga; v Wolfsberg: P. Anaklet Waltl kot gvardijan iz Lipnice; v Lipnico: P. Leo Črček postane vikar; P. Kerubin Koller iz Wolfsberga; P. Henrik Putrih iz Gorice; P. Viljem Ebenberger iz Celovca; v Sv. Križu: P. Hijacint Šalomon iz Irdninga; v Murav: P. Gabrijel Bajec iz Lipnice kot vikar; v Celovec: P. Evgen Merše iz Celja; v Knittelfeld: P. Efrema Majcen iz Hartberga; P. Max Zaplata iz Švanberga; v Švanberg: P. Hubert Madlener iz Lipnice; v Gradec: P. Angelus Sattler iz Švanberga kot superior.

(Ogenj.) Iz Vitanja nam pišejo: Pretečeni pondeljek, dne 5. septembra predpoldne je začelo greti gospodarsko poslopje Franca Slemenšeka, po domače Hočnikerja, ob cesti proti Konjicam. Zgorelo je poslopje z vso krmo in z žitom; tudi en vol, vreden 150 gld., je ostal v hlevu in v požaru poginil. Sreča, da je bilo vreme mirno; sicer bi bila v veliki nevarnosti tudi hiša in poslopje sosedna spodnjega Adrineka. Vzrok ognja je neznan.

(Za pekovski obrt) je vlada na Štajerskem izdala neko naredbo, s katero določa nedeljski počitek za pekovske pomočnike in vajence. Dosedaj je zakon določal, da naj se onim delavcem pekovskega obrta, ki v nedeljo več nego tri ure delajo, dovoli v tednu jeden prosti dan, 12 ur počitka, kot

nadomestilo ze nedeljsko delo. Ker mojstri in obrtna zbornica s tem niso bili zadovoljni, je cesarsko namestništvo odredilo, da se nedeljski počitek tako uredi, da se ob nedeljah neha pekovsko delo ob 9. zjutraj in začne v ponedeljek zjutraj ob 6. uri, tako, da bi se delalo ob nedeljah k večjem tri ure, od 6. do 9. zjutraj. Seveda ne bo moglo občinstvo potem v ponedeljek zjutraj dobivati svežega peciva. Pa se bo moralo že navaditi.

(Iz Loke pri Novi cerkvi) se nam poroča, da je 9. avgusta tudi po nekaterih tamošnjih vinogradih napravila toča znatno škodo.

(Ljudska omika na Pruskem.) V vasi Bendlewo na Pruskem je 260 otrok, ki bi morali obiskovati šolo. A v resnici jih hodi v šolo samo 160 otrok. Kje pa ostane 100 otrok? Izključeni so iz šole, ker ima vas samo jednega učitelja in ker v šolski »palači« ni prostora za vso deco. Tako je na Pruskem, kamor tako radi škilijo naši Nemci. Prusija ima za vojake na milijone in milijone denarja, a za ljudsko omiko stori vrlo malo.

(Strah.) Po mestu Gorici je bilo zadnje dni govorjenje o strahu na starem pokopališču. Različne vesti so vznemirjale razgrete domisljije. Vsak si je groznejše slikal javkanje, katero se je razlegalo iz sredine pokopališča. Skrivnostni glasovi so se ponavljali. Ljudje so v gručah hodili o polnočnih urah poslušat žalostno javkanje »duha«. Prišla je tudi policija pogledat, kdo vznemirja duhove. Slednjič se je posrečilo »panati« duha in vlovili so na strehi kapelice — sovo.

Društvene.

(Vabilo na občni zbor »Katoliškega tiskovnega društva«.) V smislu § 17. sklicuje odbor »Katol. tiskovnega društva« občni zbor, ki se bo vršil v ponedeljek dne 12. septembra 1898 ob 1/2 11 uri v sobani dijaške kuhinje (v hiši gospe Schraml.) — Če se do 11. ure ne snide po § 17. potrebno število družstvenikov za občni zbor, sklicuje se za 11. uro drugi občni zbor, pri katerem zboruje vsako število družstvenikov.

Maribor, dne 7. septembra 1898.

Odbor.

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) je nabral vlč. g. župnik J. pl. Pohl: pri mali veselici 4 gld. 50 kr., pri inštalaciji čast. g. Šobe 8 gld., g. Fr. Rojnik, 3 gld., č. g. Jan. Doberšek, 5 gld., Ant. Veternik, 5 gld., Jožef Zagajšek, 4 gld., Jož. Mihalič, 4 gld., Matija Stoklas, 3 gld., Kaspar Kačičnik, 3 gld., Fr. Hurt, 2 gld. 50 kr.

(V Zgornji Polskavi) se bo v torek 13. septembra obhajala proslava v spomin 50letnega vladanja cesarjevega. Na predvečer bode bakljada in drugi dan slovesno blagoslovljenje nove jubilejne šolske zastave. Popoldan šolska veselica na vrtu načelnika kraj. šolsk. sveta g. Jož. Hojnika.

(Šolska mladina v Jarenini) priredi v sredo dne 14. sept. svojo cesarsko slavnost. Na vspejdu so: slovesna božja služba, pri kateri se bo blagoslovila nova krasna šolska zastava v trajni spomin cesarjevega jubileja, na to šolska slavnost s petjem, glediščno igro in s pogoščenjem otrok. Stariši in prijatelji šolske mladine se uljudno vabijo na to slavnost.

(Iz Majšperga.) »Kmetijsko bralno društvo« priredi v nedeljo, dne 11. septembra veliko ljudsko veselico v zvezi se šolarsko slavnostjo na travniku pri gostilni gosp. Franca Vobnerja po sledečem vspejdu: I. Ob 10. uri slovesna pridiga in sv. maša, pri koji pojo učenci. II. Ob 12. uri obed v gostilni gosp. Vobnerja. III. Po obedu gredo učenci k popoldanski službi božji. IV. Ob 3. uri se vrši šolarska slavnost. Učenci prednašajo, pojo in predstavljajo igro: Cesarjeva podoba. V. Po tej slavnosti ljudska veselica. Slavnostni govor, govori naš vrli podpornik in častni ud Franc Jurtela, odvetnik in deželni poslanec v Ptuj. Predstavljali se bodete dve igri: 1. »Kje je meja?« Burka v jednom

dejanju, na prošnjo nekaterih merodajnih oseb k drugemu. 2. »Mutec«. Veseloigra v jednom dejanju. Igrate dve godbi. Petje preskrbi domači mešan in moški zbor. Na dnevnem redu sta med drugimi tudi pesni: »Jubilejna kantata« in »Avstrija moja«. Vse prijatelje narodnih veselice najuljudneje vabimo. Vstopnina 10 kr. Ker so stroški precej veliki, sprejemala se bodo preplačila z največjo hvaležnostjo. Torej na svidenje!

Odbor.

(Bralno društvo na Dobrni) priredi dne 11. septembra veselico v proslavo petdesetletnice svitlega cesarja z navadnim vspejdom in srečkanjem na koncu. K obilni udeležbi vabi odhor.

(Kmetijska zadruga) v Žalcu opozarja vse sadjarje, da določijo vsaj do 10. septembra sadje na razstavo, ki se otvori že 17. sept. Od vsake vrste zadostuje 5 sadov, ki se naj zavijejo v mehki papir ter pošljejo v zaboj ali jerbasu zadrugi v Žalec.

(Na občnem zboru) kmetijskega bralnega društva v Krčevini pri Ptuj dne 28. avgusta je bil za prihodnje društveno leto naslednji odbor izvoljen: Fran Lah, posestnik, predsednik, Silv. Šentjurec, podpredsednik, Anton Majer, tajnik, Fran Dolinšek, blagajnik in knjižničar, č. g. P. Karol Belšak, Jož. Krivec in Jan. Murko, odborniki, Fran Toplak in Fr. Pihler, namestnika. Novi odbor nam je porok, da bo društvo živahno delovalo tudi za naprej v blagor prijazne Krčevine, saj je novo društveno leto pričelo s krasno cesarsko slavnostjo, ki se je najlepše izvršila v ponos in veselje Krčevinarjev. Le vrlo naprej po poti tej!

(Zelo važen shod) kršč. socialnega delavskega društva »Naprej« bode v Celju v »Narodnem Domu« prihodnji torek 13. t. m. Poročali bodo gg.: dr. Matek, Tomažič, dr. Karlovšek, P. Gregorc, Šebat, Antloga, Muršec, Hribar, Kregar, Kržišnik, Rebek.

(Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) so od 5. do 25. avgusta 1898 poslali: Iz nabiralnika »Hotel Avstrija« v Šoštanju po g. Rajštru 2 gld. 10 kr. G. Silv. Šentjurec znesek 1 gld. 80 kr., nabran na veselici v gostilni gospe Senekovičeve na Hajdinu pri Ptuj. Po g. tajniku Ant. Goslarju v Ptuj so poslali člani ondotne »Čitalnice« 8 gld. Slovenski visokošolci v Gradcu 3 gld. Slavna »Posojilnica v Marenbergu« 20 gld. Po č. g. novomašniku Jos. Poplatniku v Veliki Nedelji 142 gld. 50 kr. kot dar č. gg. mariborskih bogoslovcev, mej katerimi so se posebno požrtvovalne pokazali č. gg. prvoletniki. Rajhenburški Harambaša po Harambašici nabranih 10 gld. na družbenega finančnega ministra telegram, katerega je poslal omizju, zbranemu povodom nove maše č. g. Ivana Ivanca. Neutrudljivo delavnim nabiralcem hvala in blagim darovalcem slava!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Veselice.) Bralno društvo pri Št. Petru v Gornji Radgoni, pri Malinedelji, šolska mladina na Humu pri Ormožu prirede 11. sept. jubilejne veselice. Pri Sv. Juriju ob Ščavnici pa bo 11. sept. g. J. Bele predaval o sadjarstvu!

Listnica uredništva. Gg. dopisnikom iz Kozjega, Čadrama in Sv. Križa nad Mariborom: Došlo nam je prepozno za ta list. Tudi drugim poročevalcem smo morali tokrat mnogokaj skrajšati.

Loterijne številke.

Gradec 3. sept. 1898: 27, 8, 80, 81, 34
Dunaj » » » 30, 90, 4, 11, 32

Fulard-svila 65 kr.

2 do 3 gold. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših obzračih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. v najbolj novosegnetih tkaninah, barvah in obzračih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorní zalagatelj) v Zürichu.